

Publicerad 2013-08-07 13:54 av Marreb

En skrivövning på en skrivarkurs där vi fick i uppgift att på några minuter fortsätta på sista meningen i en bok. Så här blev min text. Kul övning!

försvunnen i dimman

När jag vänder mig om är han försvunnen i dimman, jag minns inte längre hans utseende, kan bara föreställa mig baksidan av hans ansikte, insidan, fragment av hans blyertsgrå skelett, rester av hans blåsande skägg, hårtussar, öronvax och avklippta naglar i små högar.

Det var något med honom som skrämde mig. Skönt att han inte längre finns kvar.

Skuggan av hans väsen kommer nog alltid att följa mig, bevaras vid min sida, envist stanna kvar som en rest av det förflutna. Jag vill inte ha honom där. Kanske, om jag går åt ett annat håll, väljer en annan väg?

Måste välja, vända ryggen åt det som varit. Låta solen värma, lysa upp min vandringsstig. Lyckan ler mot mig med glädje när jag vänder mig mot mitt nya liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marreb med Poeter.se id #11880 innehar upphovsrätten